

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

624.2

Hely

Erzsébet-híd

Idő

"1964"

Személy

Helyszám

Szerző: (k. gy. j.)

Cím: Az Erzsébet-híd lesz a hivatala

Forrás: Esti Hírlap

1964. jun. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Az Erzsébet-híd lesz a hivatala

Pesten történt ez a csendes-szolid kinevezés. Pecsétes papír nincs róla még, az a különös „hivatal” is csak hetek múlva íveli át a Dunát, amelyben a lakatos híd mesterré lép elő, de a pesti Duna új ékszere — hidépítő ötvösök szépívű remeke — minden csütörtökön magához enged már egy izgatott fiatalembert, aki lázas érdeklődéssel fürkészi az építés titkait. Háta mögött összesúgnak biztató mosolygással:

— A gazda...

S míg találkára sietek az Erzsébet-híd leendő mesteréhez, felrajzolódik előttem egy másik híd mester arca, aki néhány évvel ezelőtt búcsúzott. Nem, nem a hivatásától, azt nem tette volna, hanem a hídjától. Merengően állt a budai parton, szemben az Országházzal, s nézte, nézte halk szomorúsággal, csende-

Interjú a pillérben + Csütörtöki randevűk a hiddal

„Itt az Erzsébet-híd beszél!..”

sen a pillérek fogyását. Az úszódaruk már partra tették az egész szerkezetet, a csákkányok is lassan a víz szintjéig csipegették a kiszolgált Kossuth-híd lábait. Gazdájának alig lehetett szavát venni. Igaz is, süllyedő hajón mit mondhat a kapitány?... De vigasztaltuk, mert tudtuk, miben reménykedik.

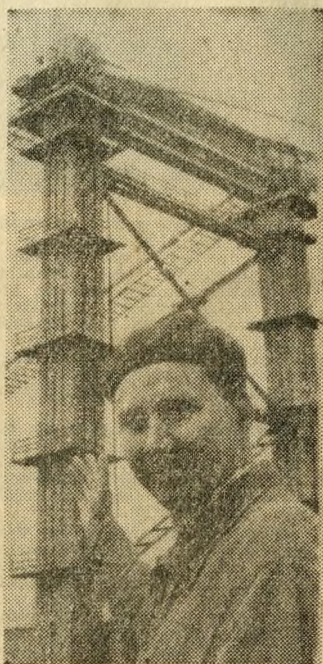
— Meglátja, ha elkészül az új híd, azt biztosan maga kapja, Viszt bácsi...

Aztán évek iramodtak, a Kossuth-híd után a Lánchíd szolgálatába szegődött másodhíd-mesterként, most pedig — hallom — kitelt az idő, nyugalomba készül éppen.

A papírszeletkén, amely az új híd leendő mesteréhez

visz, csak ennyi áll: délelőtt tízkor a budai pillérben... Mármint a Petőfi-hídében, mert itt van *Binszy István* szolgálati lakása.

— Nyolc éve dolgozom a hídcsoportnál, mint lakatos. Mi végezzük mindenütt a karbantartást, javítást. Az összes hidakat megmásztam

már, nagyon jó iskola volt ez a hídmesterséghez. Bár az Erzsébet az egészen más...

Ha Erzsébet történetesen nem két part sokezer tonnás összekötő kapcsa, hanem szemre való hölgy lenne, akkor sem vallana szebbeket neki.

— Beszélne a csütörtöki randevúkról?...

— Nem titok... Engedélyem van, hogy minden héten egy napot a hídon töltsek. Az építés egyik mérnöke kalauzol. Nagyon hasznosak ezek az ismerkedések, hiszen már a híd születésénél jelen lehetek, megnézhetem például, hogyan illeszkednek egymáshoz a szelvények, mire ügyelnek leginkább az építők, megfigyelhetem a munka minden apró mozzanatát, s ez nagy előny a hivatal későbbi jó ellátásához.

Büszke a hídjára. Valahányszor kollégákkal találkozik — idősebb, tapasztalt hídmesterekkel — az új híd a téma. A többiek még csak kívülről látták, el kell mesélnie, milyen belülről, hogyan alakították ki a kamrákat.

A híd bizonyára sok tennivalót kíván mesterétől.

— A legnagyobb figyelmet a rajta futó forgalom igényli majd. Állandóan vizsgálni, figyelni kell a szerkezetek, összetételek viselkedését, s azonnal jelenteni, ha netán valami javítani való akadna. A tisztaságért is a hídmester felel. Ő gyűjtja meg alkonyatkor a hajójelző lámpát, s ő is oltja reggel. Minden napra lesz teendő a hídkamrában is... Szóval unatkozni ilyen hídon nem lehet...

A Petőfi-híd budai pilléréből ősszel átköltözik az új híd szolgálati lakásába. Lesz hídbiztosi irodája, benne telefon, ahogy a többi kollégáknak.

— Ha megcsörren, hogyan jelentkezik majd?

Gondolkodás nélkül, nevetve mondja:

— Tessék, itt az Erzsébet-híd beszél!...

(k. gy. j.)